

DECIZIA NR.DGc 7211/26.02.2014

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "X" S.R.L. VASLUI

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr. /05.09.2013 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. /18.09.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, prin adresa nr. din data de 12.09.2013, înregistrată la instituția noastră sub nr. din data de 18.09.2013, asupra contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L.**, cu sediul în municipiul, str. nr. 4 D, jud. Vaslui, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Vaslui sub nr. J37/.... /2005, cod de identificare fiscală RO....., administrator A

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS din 31.07.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS din 31.07.2013, de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Vaslui, în prezent Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui.

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - impozit pe profit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația este semnată de administratorul societății, în persoana domnului A și poartă amprenta ștampilei **S.C. "X" S.R.L. VASLUI**, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat petentei în data de **07.08.2013**, prin remiterea sub semnătură, potrivit adresei nr. 2567/28.06.2013, iar contestația a fost depusă în data de **05.09.2013**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare nr. din 12.09.2013 prin care se propune respingerea contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. VASLUI**.

Întrucât la pct. 2.1.2 Motivul de fapt din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS din 31.07.2013 nu era înscris decât „zvc”, prin adresa nr. din 21.01.2014, organul de soluționare competent a solicitat Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui să comunice de ce decizia de impunere contestată nu a fost emisă în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (2) lit. e) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 1046/2007.

Prin adresa nr. din data de 28.01.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din data de 30.01.2014, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui comunică faptul că atât în decizia de impunere, cât și în raportul de inspecție fiscală, motivul de fapt a fost editat eronat, ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la corecția acestora în data de 27.01.2014 și la transmiterea actelor administrative fiscale corectate atât contribuabilului, potrivit adresei nr./27.01.2014, cât și organului de soluționare competent.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "X" S.R.L. VASLUI, prin contestația înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr. din 05.09.2013, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS 31.07.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS din 31.07.2013, solicitând anularea acestora și exonerarea societății de la plata sumelor stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală.

În susținerea contestației contestatoarea motivează următoarele:

Organele de inspecție fiscală au considerat în mod greșit că sunt aplicabile prevederile art. 107 alin. (2) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, precum și dispozițiile art. 24 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea consideră că în speță sunt aplicabile prevederile art. 106 alin. (1) și art. 107 alin. (1) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, potrivit cărora, cheltuielile cu reparațiile efectuate la imobilizările corporale sunt cheltuieli deductibile fiscal în perioada în care au fost efectuate.

Societatea invocă prevederile art. 107 alin. (2) din actul normativ menționat, și menționează faptul că cheltuielile cu reparațiile efectuate la clădirea din proprietatea ei, pentru a putea să fie considerate investiții amortizabile și nu cheltuieli deductibile în perioada în care au fost efectuate, ar fi fost necesară îndeplinirea a două condiții cumulative și anume să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare, suplimentare față de cele estimate inițial, însă contestatoarea precizează că în cazul său nu este îndeplinită niciuna din cele două condiții.

Petenta precizează că cheltuielile efectuate au avut ca scop repararea acoperișului degradat și a ferestrelor, dotări pe care clădirea le avea la momentul construirii, ca urmare, cheltuielile nu au făcut decât să readucă clădirea la starea inițială iar reparațiile nu aduc beneficii economice suplimentare.

S.C. "X" S.R.L. VASLUI precizează că nu sunt aplicabile nici dispozițiile art. 24 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd faptul că pentru a putea să fie considerate mijloace fixe amortizabile, cheltuielile trebuie să îndeplinească aceleași două condiții.

Contestatoarea invocă și pct. III. Teza finală din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004 care prevăd că: „*Cheltuielile care se fac la mijloacele fixe ce au ca scop reabilitarea stării inițiale sunt considerate cheltuieli de reparații.*”

Față de argumentele prezentate **S.C. "X" S.R.L. VASLUI** solicită admiterea contestației, anularea actelor administrative fiscale și exonerarea de la plata diferenței de impozit pe profit și a accesoriilor aferente.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. F-VS .../27.06.2013, au efectuat inspecția fiscală la **S.C. "X" S.R.L. VASLUI** pentru perioada 01.01.2008 – 31.01.2013, referitor la impozitul pe profit și pentru perioada 01.01.2008 - 31.05.2013, referitor la impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, iar în urma inspecției fiscale au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS din 31.07.2013, corectat în data de 27.01.2014, în care, la Capitolul III - Constatări fiscale, referitor la impozitul pe profit, au consemnat următoarele:

La data de 31.12.2008, societatea a realizat profit impozabil în sumă de lei pentru care datorează impozit pe profit în sumă delei. Organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de lei, motivat de faptul că societatea a calculat și a declarat eronat impozitul, neluând în considerare cheltuielile cu amenzile, dobânzile și penalitățile de întârziere, care sunt nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru anul 2010 societatea a declarat și a virat în plus un impozit pe profit în sumă de ...lei, iar pentru anul 2011, a virat în plus un impozit pe profit în sumă de lei.

La data de 31.12.2012, societatea verificată a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de 33.526 lei, iar urmarea inspecției fiscale s-a constatat că în luna iunie 2012, a fost înregistrată pe cheltuieli cu reparațiile suma de lei, reprezentând înlocuire acoperiș clădire și tâmplărie termopan, astfel:

- factura nr./21.06.2012 emisă de S.C. T S.R.L., în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, reprezentând tâmplărie termopan;

- factura nr./29.06.2012 emisă de S.C. T S.R.L., în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, reprezentând tâmplărie termopan;

- factura nr.din 04.06.2012 emisă de S.C O S.R.L. în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, reprezentând pachet acoperiș.

Întrucât societatea nu a înregistrat concomitent cu cheltuiala și veniturile din investiții, organele de inspecție fiscală au considerat că investiția efectuată se amortizează în perioada ulterioară, fără să conducă la dublarea cheltuielilor cu investiția.

Temeiul de drept invocat sunt prevederile art. 107 alin. (2) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, coroborate cu prevederile art. 24 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală, au procedat la diminuarea pierderii fiscale declarată de societate în sumă de lei și la stabilirea unui profit impozabil în sumă de lei, căruia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de lei, impozitul pe profit fiind reglat cu sumele declarate în plus în anii 2010 și 2011.

Organele de inspecție fiscală precizează că la data de 31.01.2013, societatea verificată a realizat un profit contabil în sumă de lei, însă a înregistrat cheltuieli nedeductibile fiscal (amenzi, dobânzi și penalități de întârziere) și a declarat un impozit pe profit de plată în sumă de 0 lei.

Având în vedere faptul că în urma recalculării profitului impozabil la data de 31.12.2012, **S.C. "X" S.R.L. VASLUI** nu mai înregistrează pierdere, organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru luna ianuarie 2013, societatea datorează un impozit pe profit în sumă de lei.

Pentru diferența de impozit pe profit în sumă totală lei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS din 31.07.2013 a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS din

31.07.2013, corectată în data de 27.01.2014, prin care, a fost stabilită o diferență de impozit pe profit în sumă de lei și accesorii aferente impozitului pe profit în sumă totală de lei.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei, dobânzile în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă de lei, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe asupra deductibilității la calculul profitului impozabil a cheltielilor în sumă totală de lei efectuate la clădirea "Abator – sanitar", în condițiile în care S.C. "X" S.R.L. VASLUI nu aduce argumente privind natura acestor cheltuieli, care să contrazică constatările organelor de inspecție fiscală.

Obiectul de activitate al S.C. "X" S.R.L. VASLUI este închirierea și subînchirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate, cod CAEN 6820.

Perioada supusă inspecției fiscale a fost 01.01.2008 – 31.01.2013.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. "X" S.R.L. VASLUI, a înregistrat în luna iunie 2012, în contul 611 – "Cheltuieli cu întreținerea și reparațiile", suma de lei, reprezentând înlocuire acoperiș clădire abator și tâmplărie termopan, în baza următoarelor facturi fiscale:

- factura nr./21.06.2012 emisă de S.C. T S.R.L., în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, reprezentând tâmplărie termopan;

- factura nr./29.06.2012 emisă de S.C. T S.R.L., în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, reprezentând tâmplărie termopan;

- factura nr. din 04.06.2012 emisă de S.C. O S.R.L. Vaslui, în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, reprezentând pachet acoperiș.

Întrucât societatea nu a înregistrat concomitent cu cheltuiala și venituri din investiții, organele de inspecție fiscală au considerat că cheltuielile sunt o componentă a activului, respectiv a clădirii din proprietatea societății, iar investițiile efectuate au ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, ca urmare, au stabilit că societatea trebuia să majoreze valoarea clădirii cu cheltuielile de modernizare, cheltuieli care se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării.

Societatea susține că respectivele cheltuieli reprezentând înlocuire acoperiș și tâmplărie termopan au avut drept scop restabilirea

stării inițiale a mijlocului fix și sunt cheltuieli deductibile în perioada în care au fost efectuate.

În drept, potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Potrivit pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementarilor contabile date în baza Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal”.

Potrivit prevederilor legale menționate mai sus, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, iar cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

De asemenea, în speță sunt aplicabile prevederile art. 24 alin. (1) și alin. (3) lit. d), precum și alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

[...]

(3) Sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile:

[...]

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe existente, sub forma cheltuielilor ulterioare realizate în scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali și care conduc la obținerea de beneficii economice viitoare, prin majorarea valorii mijlocului fix; [...].

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune; [...].”

În materia investițiilor aferente clădirilor, sunt incidente prevederile pct. 7 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 909/1997 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Sunt assimilate mijloacelor fixe și se supun amortizării bunurile menționate la art. 4 din lege, astfel:

d) investițiile efectuate la mijloacele fixe pentru îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali, în scopul modernizării, și care majorează valoarea de intrare a acestora;[....].

Pentru clădiri și construcții, lucrările de modernizare trebuie să aibă ca efect sporirea gradului de confort și ambient”.

Aceste prevederi au fost menținute prin pct. 107 alin. (2) din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(2) Sunt recunoscute ca o componentă a activului, sub forma cheltuielilor ulterioare, investițiile efectuate la imobilizările corporale. Acestea trebuie să aibă ca efect îmbunătățirea parametrilor tehnici inițiali ai acestora și să conducă la obținerea de beneficii economice viitoare, suplimentare față de cele estimate inițial.

Obținerea de beneficii se poate realiza fie direct prin creșterea veniturilor, fie indirect prin reducerea cheltuielilor de întreținere și funcționare”.

Potrivit acestor prevederi legale, lucrările de investiții duc la îmbunătățirea performanțelor mijlocului fix față de parametrii funcționali tehnici stabiliți inițial, având ca efect sporirea gradului de confort și ambient și majorarea valorii de intrare a mijlocului fix.

Față de cele menționate mai sus, se reține că lucrările efectuate la clădire în anul 2012, au fost lucrări de modernizare constând în înlocuirea tâmplăriei vechi cu tâmplărie termopan, precum și înlocuirea acoperișului din dotarea inițială, valoarea totală a acestor lucrări fiind de 126.497 lei, sumă considerată nedeductibilă de către organele de inspecție fiscală pe perioada verificată.

Față de susținerile societății că respectivele cheltuieli au fost înregistrate corect pe cheltuieli de exploatare, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației deoarece lucrările de înlocuire a tâmplăriei inițiale din lemn cu tâmplărie de termopan și a acoperișului de tablă neagră reprezintă lucrări de modernizare efectuate cu scopul îmbunătățirii gradului de confort și ambient și cu scopul îmbunătățirii parametrilor tehnici inițiali ai clădirii, așa cum sunt ele precizate prin prevederile legale citate mai sus.

În concluzie, în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli de natura modernizărilor drept investiții efectuate la mijloace fixe, a căror deducere se face treptat, pe calea amortizării și au calculat impozitul pe profit suplimentar în sumă de 14.848

lei. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s/au calculat dobânzi aferente impozitului pe profit în sumă de 1.830 lei și penalități de întârziere în sumă de 2.209 lei.

Prin urmare, având în vedere cele prezentate mai sus și faptul că societatea nu a prezentat documente din care să rezulte o altă situație decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală, pentru acest capăt de cerere, contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [....].”

2. Referitor impozitul pe profit în sumă de lei, dobânzile aferente în sumă de lei și penalitățile de întârziere în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care S.C. "X" S.R.L. VASLUI, nu aduce nici un argument în susținere.

În fapt, S.C. "X" S.R.L. VASLUI, deși contestă în totalitate impozitul pe profit lei și accesoriile aferente impozitului pe profit în sumă de lei, stabilite suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS din 31.07.2013, solicitând anularea acesteia, nu prezintă argumente de fapt și de drept referitoare la diferența de impozit pe profit stabilit suplimentar în sumă de 1.698 lei și accesoriile aferente în sumă de ... lei, prin contestație argumentează doar pentru cheltuielile în sumă de lei reprezentând cheltuieli cu înlocuirea acoperișului și a tâmplăriei.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

De asemenea, pct. 2.5. și pct. 11.1. lit. b) din din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, precizează că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

a) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [....].”

În speță sunt incidente și prevederile art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Prin urmare, având în vedere și prevederile 213 alin. (5) din același act normativ, unde se specifică: „Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”, organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a contestației, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de **S.C. "X" S.R.L. VASLUI**, se va respinge ca nemotivată.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. VASLUI**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS din 31.07.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS din 31.07.2013, pentru suma totală de A lei ce reprezintă:

- B lei - impozit pe profit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Art. 2 Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulate de **S.C. "X" S.R.L. VASLUI** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS din

31.07.2013, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS din 31.07.2013, pentru suma totală de **A lei** ce reprezintă:

- B lei - impozit pe profit;
- C lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;
- D lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Art. 3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Inspecției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Vaslui, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau la Tribunalul Vaslui.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
cons. super.

4ex/25.02.2014